

กลุ่มงานพัฒนาคุณภาพ
รับเลขที่.....
วันที่ 2 ม.ค. 2567.
เวลา..... น.

408
11 ม.ค. 2567

ที่ พย ๐๐๑๗.๓/ว ๕๑๙

ศาลากลางจังหวัดพะเยา
ถนนพหลโยธิน พย ๕๖๐๐๐

๑๑ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง สรุปรสาระสำคัญบทความ เรื่อง “Some progress, must do better”

เรียน หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ นายอำเภอ นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา
นายกเทศมนตรีเมืองพะเยา นายกเทศมนตรีเมืองดอกคำใต้ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๒๐๔.๑/ว ๑๘๐
ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๗

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. สหรัฐอเมริกา นำส่งบทความเกี่ยวกับการประชุมว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งสหประชาชาติ ครั้งที่ ๒๘ (the 28th Conference of the Parties: COP 28) เรื่อง “Some progress, must do better” (บางความคืบหน้า จำเป็นต้องทำให้ดียิ่งกว่าที่เป็นอยู่) ที่ตีพิมพ์ในหน้า ๙ ของหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ The Economist ฉบับรายวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน - ๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ และให้จังหวัดพะเยาพิจารณาใช้เป็นประโยชน์ รวมทั้งประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนต่อไป

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จังหวัดพะเยาจึงขอแจ้ง สรุปรสาระสำคัญบทความ เรื่อง “Some progress, must do better” (บางความคืบหน้า จำเป็นต้องทำให้ดียิ่งกว่าที่เป็นอยู่) ให้หน่วยงานของท่านทราบ เพื่อพิจารณาใช้เป็นประโยชน์ และประชาสัมพันธ์ให้แก่บุคลากร ในสังกัดและประชาชนต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายบำรุง สัจจธรรม)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา

สำนักงานจังหวัด
กลุ่มงานอำนวยการ
โทรศัพท์ ๐ ๕๔๔๔ ๕๖๐๑
โทรสาร ๐ ๕๔๔๔ ๕๕๘๘
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ directing.pygo@gmail.com

หนังสือรับ E - saraban

เลขที่ ๒๓

วันที่ ๘ ๑ ค ๒๕๖๗

เวลา

ที่ มท ๐๒๐๔.๓/ว ๑ กษ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมส่งเสริมการเกษตร

๒ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง สรุปสาระสำคัญของบทความ เรื่อง "Some progress, must do better"

เรียน ผู้อำนวยการจังหวัดอุบลราชธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สรุปสาระสำคัญของบทความ เรื่อง "Some progress, must do better" (บางความตีความ ข้าเป็นต้องทำให้ดีเยี่ยมกว่าที่เป็นอยู่)

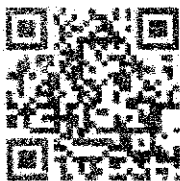
ด้วยสถานเอกอัครราชทูตสหราชอาณาจักรที่กรุงเอเธนส์ประจำประเทศไทย ได้แจ้งผลการประชุมว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๖ (๒๖ มีนาคม ๒๕๖๖) (the Parties COP 28) เรื่อง "Some progress, must do better" ตามความตีความที่ข้าเป็นต้องทำให้ดีเยี่ยมกว่าที่เป็นอยู่) ที่ตีพิมพ์ในหน้าที่ ๔ ของหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ The Economist ฉบับวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน - ๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

กระทรวงมหาดไทยนำเสนอสรุปสาระสำคัญของบทความ ดังกล่าว ลงใน QR Code ท้ายหนังสือ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาใช้เป็นประโยชน์ วนนังและลงมติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ดร.สุวิทย์ ฐิติพงษ์
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สรุปสาระสำคัญของบทความ

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองกลางประเทศ

โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๐๔ ๒๑๖๐

สรุปสาระสำคัญของบทความ

เรื่อง “Some progress, must do better” (บางความคืบหน้า จำเป็นต้องทำให้ดียิ่งกว่าที่เป็นอยู่)

๑. ความตกลงปารีส (Paris Agreement) อันเป็นผลลัพธ์จากการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Conference of the Parties: COP) ครั้งที่ ๒๑ ณ กรุงปารีส เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำให้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกลายเป็นประเด็นที่ประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญ นอกจากนี้ ยังเผยแพร่แนวคิดเรื่อง เป้าหมายการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net-zero Goals) โดยระบุว่าแหล่งก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่หลงเหลือจะต้องมีความสมดุลกับ “อ่างล้างมือ” (Sinks) ที่กำจัดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ออกจากชั้นบรรยากาศ เพื่อสร้างสภาพภูมิอากาศที่มีเสถียรภาพ ทั้งนี้ แม้ว่าความตกลงปารีสจะก่อให้เกิดกรอบการดำเนินงานเพื่อสร้างการเติบโตแก่พลังงานทดแทน แต่ไม่ได้มีการจัดสรรเงินทุนเพื่อบรรลุการดำเนินการดังกล่าว

๒. มีหลายฝ่ายให้ความเห็นว่า ความตกลงปารีสค่อนข้างไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากแต่ละประเทศไม่ทราบถึงสิ่งที่จะต้องดำเนินการ โดยในคราวการประชุมฯ ณ กรุงปารีส มีการคาดการณ์ว่า หากนโยบายยังคงไม่มีการเปลี่ยนแปลง อุณหภูมิโลกจะอยู่ที่กว่า ๓ องศาเซลเซียสเหนือระดับอุณหภูมิก่อนยุคอุตสาหกรรม (Pre-industrial Level) ภายในปี พ.ศ. ๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๑๐๐) ทั้งนี้ หากมีการดำเนินนโยบายในทันที อุณหภูมิโลกจะลดลงอยู่ที่ ๒.๕-๒.๙ องศาเซลเซียสเหนือระดับอุณหภูมิก่อนยุคอุตสาหกรรม ซึ่งยังอยู่ในระดับที่สูงจนเป็นอันตรายต่อผู้คนหลายพันล้านคน

๓. ความคืบหน้าที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นผลมาจากพลังงานทดแทนที่มีราคาถูกลงและเข้าถึงได้มากขึ้น โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีกำลังการผลิตพลังงานของเซลล์แสงอาทิตย์ (Solar Cell) อยู่ที่ ๒๓๐ กิกะวัตต์ (Gigawatt: GW) และเพิ่มเป็น ๑,๐๕๐ กิกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ นอกจากนี้ นโยบายได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นเช่นกัน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่มาจากกระบวนการทางพลังงาน ภายใต้แผนการกลไกการกำหนดราคาคาร์บอน (Carbon-pricing Schemes) เพียงร้อยละ ๑๒ โดยมีราคาเฉลี่ย ๗ ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน ทั้งนี้ ในปัจจุบัน มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้แผนการฯ ดังกล่าว ร้อยละ ๒๓ และมีราคาเฉลี่ย ๓๒ ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน

๔. เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘ องค์กรพลังงานระหว่างประเทศ (International Energy Agency: IEA) ซึ่งเป็นองค์กรวิจัยระหว่างรัฐบาล ได้คาดการณ์ในการประชุมฯ ณ กรุงปารีส ว่าการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะเพิ่มขึ้นจนถึงทศวรรษที่ ๒๐๔๐ แต่ในปัจจุบัน IEA คาดการณ์ว่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจะถึงจุดสูงสุด ในอีกไม่กี่ปีข้างหน้า อันเป็นผลมาจากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นตลอดสองศตวรรษที่ผ่านมา

๕. นายโจ ไบเดน ปธน. สหรัฐอเมริกา และนายสี จิ้นผิง ปธน. สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้ให้คำมั่นสัญญาที่จะมีส่วนร่วมในการเพิ่มกำลังการผลิตพลังงานทดแทนให้เป็นสามเท่าภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ (ค.ศ. ๒๐๓๐) โดย BloombergNEF (BNEF) ผู้ให้บริการวิจัยเชิงกลยุทธ์เชื่อว่า การเพิ่มกำลังการผลิตให้ได้สามเท่า นั้นจะต้องอาศัยเงินทุนจากภาคเอกชน นอกจากนี้ ประเทศต่าง ๆ จะต้องเปลี่ยนแปลงโครงสร้างตลาดพลังงาน เร่งรัดการออกใบอนุญาต ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และกำจัดการกีดกันที่ยังคงสนับสนุนการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล เพื่อดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน

๖. การสะสมตัวของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในชั้นบรรยากาศเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดภาวะโลกร้อน และอุณหภูมิโลกจะยังคงเพิ่มสูงขึ้น หากการปล่อยก๊าซสุทธิยังคงดำเนินต่อไป โดยทางเดียวที่จะสามารถหยุดภาวะโลกร้อนได้ ก่อนที่จะบรรลุเป้าหมายการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ได้แก่ การลดปริมาณแสงแดดที่โลกดูดซับไว้ โดยอาจใช้การปล่อยอนุภาคเข้าสู่ชั้นสตราโตสเฟียร์หรือเมฆพอกขาว เหนือมหาสมุทร อย่างไรก็ตาม แนวคิด “ภูมิวิศวกรรมแสงอาทิตย์” (Solar Geoengineering) ยังคงเป็นที่ถกเถียง ในหมู่นักวิทยาศาสตร์ด้านสภาพภูมิอากาศ นักเคลื่อนไหว และผู้กำหนดนโยบาย และควรมีการอภิปราย ในระดับสากลเกี่ยวกับขอบเขตที่เหมาะสมและผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากแนวคิดดังกล่าว ทั้งนี้ การอภิปราย ไม่ควรจัดขึ้นในกรอบการประชุม COP ใดๆก็ตาม ควรมีกำหนดจัดการเสวนา ก่อนที่จะมีการทบทวน สถานการณ์และการดำเนินงานระดับโลก (Global Stocktake) ครั้งถัดไปในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๗. กลไกการกำจัดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ก่อให้เกิดข้อห่วงกังวลต่อผู้คนจำนวนมาก ดังนั้น ในรอบถัดไปของ “การมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด” (Nationally Determined Contributions: NDCs) ประเทศต่าง ๆ จะต้องสร้างความชัดเจนให้กับแผนการกำจัดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของตน อาทิ การยื่นข้อเสนอ ต่อกันสำหรับการดำเนินการขั้นถัดไปภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ (ค.ศ. ๒๐๒๕) ตลอดจนการแยกเป้าหมาย การกำจัดและเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกจากกันอย่างชัดเจน ทั้งนี้ การสร้างความชัดเจนว่า ผู้ปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการกำจัดก๊าซเหล่านั้น จะมีส่วนอย่างยิ่ง ในการส่งเสริมการลงทุนในเทคโนโลยี ตลอดจนสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ผู้ปล่อยก๊าซเหล่านั้น

๘. แม้ว่ากระบวนการของสหประชาชาติจะไม่สามารถบังคับให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามที่โลกต้องการ แต่เมื่อมีการกำหนดขอบข่ายการหารืออย่างชาญฉลาด รวมทั้งกฎเกณฑ์ที่เหมาะสม กระบวนการดังกล่าว จะสามารถขยายผลการดำเนินการได้เป็นอย่างดี

กลุ่มงานกิจการต่างประเทศ
กองการต่างประเทศ สป.